

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Понеділок, 7 листопада 1983 року

№ 133 (3328).

Ціна 2 коп.

Л. Коростина

На Красной площади

Меня в дорогу проводила мама,
И вот я здесь, у цели, у мечты...
Не улицей, не площадью, а храмом
Под сводом неба кажешься мне ты.

Ловя камнями солнечные блики,
Земною твердо выгнула слегка,
Ты держишь Кремль. И длится он, великий,
Родня сердца, народы и века.

Запечатляясь новизной знакомой,
Торжественно курантами звеня,
Шемещим чувством Родины и дома
Ты заполняешь медленно меня...

Казалось, капли больше не дополнить,
Но вот прошло немало лет и дней —
Я поняла, как свято нужно помнить,
Чтоб с каждой встречей видеть все ясней.

Здесь грозных бурь скупые отпечатки,
Победный марш хранит любящая пядь,
Обдаст теплом холодная брусчатка
И ветер времени седую тронет прядь.

Вокруг давно другая панорама,
Высотных зданий поднялись шпили...
Меня в дорогу проводила мама,
В тот первый раз на скудные рубли.

И я — подросток — всей душой смотрела
На Мавзолей... А в памяти — гудки,
Протяжно-скорбные, над стужей мертво-белой...
А в памяти — взмах ленинской руки.

...Стою на площади просторной, главной самой.
Не здесь ли юности прозрение моей?
Меня в дорогу проводила мама —
Наверно, знала: что всего важней.



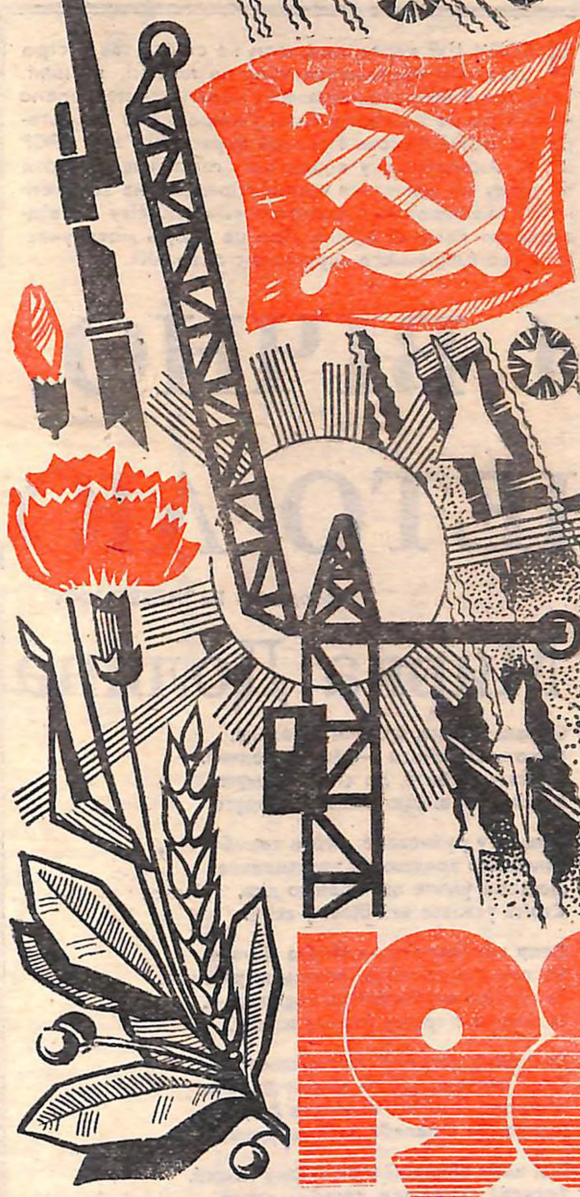
ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

З трудовим піднесенням зустрічають свято Великого Жовтня тваринники області. Як повідомляло обласне статистичне управління річний план продажу державі молока виконано на 100,4 процента. Найвагоміший внесок у цей трудовий успіх зробили Новоархангельський, Онуфріївський та Бобринецький райони.

Область рапортувала і про виконання плану продажу державі яєць. Особливо відзначилися птахівники Петрівського, Олександрівського та Новоукраїнського районів.



ВСЯ ВЛАДА РАДАМ!
МИР НАРОДАМ!
ЗЕМЛЯ СЕЛЯНАМ!



ТРУДОВІ ДАРУНКИ СВЯТУ

Вироблено 448678 тонно-кілометрів (на один автомобіль — 64097), зекономлено 7902 кілограмів пального (при річній нормі 5050) — з такими показниками зустрічає свято Великого Жовтня наш комсомольсько-молодіжний колектив.

Правофланговим соціалістичного змагання по праву можна назвати Петра Сорочана, який при річному зобов'язанні 150000 тонно-кілометрів вже їх виробив 153000. Зекономив 2350 кілограмів пального.

М. ШЕВЧЕНКО,
керівник КМК.

Колгосп імені
Дзержинського
Устинівського району.

Комсомольсько-молодіжний колектив БУ-200 (керівник С. Соловйов, групкомсорг В. Петлицький), готуючи трудовий рапорт до Дня Великого Жовтня, новими успіхами підтвердив звання кращого будівельного колективу області. План будівельно-монтажних робіт за 10 місяців виконано на 141,5 процента. Серед кращих у бригаді називають комсорга слюсаря-монтажника Володимира Петлицького та члена ВЛКСМ електроварника Олега Рубана.

Цими днями бригада ударно працює на реконструкції котельної заводу радіовиробів.

О. ГОРОДНІЙ,
секретар комітету
комсомолу комбінату
«Кіровоградвазбуд».

ПІД ЖОВТНЕВОЮ ЗОРЕЮ

І знову на нашу радянську землю прийшло всенародне свято. В обставинах великого політичного і трудового піднесення зустрічають його трудящі нашої країни. В авангарді всенародної боротьби за виконання історичних рішень XXVI з'їзду КПРС йдуть комуністи. А за ними — надійний помічник і резерв партії, передовий загін будівників комунізму — Ленінський комсомол. На зустрічі з ветеранами партії товариш Ю. В. Андропов підкреслив: «Час працює на молоді. Так воно і мусить бути. Важливо лише бути впевненими в тому, що на зміну нам йдуть люди, які ні в чому не поступляться прапором Жовтня. Ідеям Леніна, які добре, досконало знають свою справу».

У святкових колонах демонстрації сьогодні в перших шеренгах йдуть ветерани, наставники юності, які передають свої знання і досвід, виховують юнаків і дівчат на славі традицій партії й народу. І сини, внуки старих більшовиків, колишніх фронтівців приносять славу старшим поколінням. Не лише словом, а й конкретними ділами. Своєю самовідданою працею юнаки та дівчата вносять неосцінений вклад в зміцнення могутності рідної Вітчизни. Нині в області працюють 1385 КМК. Більшість з них стали на трудову вахту, присвячують 25-річчю руху за комуністичне ставлення до праці. І ось вони рапортують Жовтню про свої здобутки в праці. Залізничники комсомольсько-молодіжної пантажної електровозної колони імені 60-річчя ЛКСМУ Знам'янського

локомотивного депо (керівник М. Уманець) з початку року перевезли понад завдання більше 2147700 тонн народного господарських вантажів, зекономили 51173 кіловат-годин електроенергії. Комсомольсько-молодіжна ферма колгоспу імені Калініна Новоархангельського району наближається до чотиритисячного рубежу по надоях молока від корови. А молоді робітники з бригади регулювальників апаратури цеху № 7 Кіровоградського заводу радіовиробів, яку очолює В. Ніколаєв, ще кілька днів тому рапортували про виконання завдання 4-х років п'ятирічки. На обласну Дошку пошани за підсумками переджовтневого соціалістичного змагання в числі переможців занесено ордена Трудового Червоного Прапора колгосп «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Трудівники якого добилися високих показників у виробництві зерна, тваринницької продукції а нещодавно звітували про ще одну перемогу: на кожному з 1200 гектарів зібрано по 500 центнерів пшениці. Великий вклад в ці досягнення внесли молоді колгоспники. І такі радісні вісті надходять з кожного міста і села орденської Кіровоградщини.

Справді, тільки в праці наша сила, наше багатство. В праці ми розвиваємося, йдемо до нових висот. Під зорею Жовтня.

Закінчується Веселий тиждень революційної слави. Юнаки та дівчата Новоукраїнки, наприклад, почали його зустрічати з ветеранами партії, Великої Вітчизняної війни. В школах міста відбулися також

уроки мужності, на яких комуністи і комсомольські активісти розповідали учням про подвиг свого земляка героя громадянської війни М. І. Мокряка, чий портрет красується в державній публічній бібліотеці імені М. Є. Салтикова-Щедріна поряд з портретами В. І. Чапаєва, Г. І. Котовського, М. О. Щорса, О. Я. Пархоменка.

«ХАЙ ЖИВЕ МИРОЛЮБИВА, ЛЕНІНСКА ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ВТІЛИМО В ЖИТТЯ РАДЯНСЬКУ ПРОГРАМУ МИРУ!» — ці рядки із Закликів ЦК КПРС до 66-ї річниці Великого Жовтня, накреслені на червоних полотнищах, що висіли на жовтневу демонстрацію жителів міст і сіл. І стає плечем до плеча ветеран і син фронтовика і дужчає наш голос: «Ні, новий гоніч озброєнь, ліквідуємо загрозу війни, підстоємо мир!»

Під час місячника сприяння Радянському фонду миру в антивоєнних акціях взяли участь сотні жителів нашого степового краю. Своєю заробіткою плато, свої заощадження внесли у Фонд миру залізничники Знам'янки, машинобудівники Кіровограда, енергетики Світловодська, хлібороби Ульянівського та інших районів області.

Серед них заслужений лікар УРСР, член республіканського комітету захисту Миру, Ф. Д. Гетьманець, на грудях якого сяє золота медаль «Борці за мир».

Палахотять знамена на вулицях і площах міст, сільських майданів. Радянські люди святкують.

ВІТАЮ ВАС, ДОРОГІ РОВЕСНИКИ!

Сьогодні у моїх друзів, у дружнього радянського народу велике свято — 66-я річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції. Хочу заповісти, що у мене на батьківщині, в Сірії, добре знають про цю знаменну віху в історії першої в світі соціалістичної держави, про вождя і патріарха революції Володимира Ілліча Леніна.

Я вже три роки живу і навчаюсь в Радянському Союзі, два з них — в Кіровограді. Бачив і знаю, як радянські люди відзначають це свято, як готуються до нього. Я вже тричі виходжу на святкову демонстрацію з моїми товаришами по навчанню і шоразу проникаюсь гордістю за ваш народ, за прекрасних людей, що звикли зустрічати славні дати в історії

своєї країни вагомими трудовими здобутками, гордістю за кировоградців, яких я вестим полюбити за гостинність і щирість.

Коли я приїжджаю додому, у Сірію, мої земляки, батьки, брати і сестри завжди розпитують про вашу країну. Пам'ятаю, коли я навчався у школі і потім працював на будівництві, улюбленою моєю книгою була — «200 запитань і відповідей про Радянський Союз». Тепер її читають мої молодші брати й сестри. А я, коли приїду на канікули, поповню їхні знання про вашу країну новими враженнями від людей, яких я тут зустрів, від побаченого й почутого в Радянському Союзі.

Дозвольте мені поздоровити усіх трудівників Кіро-

воградщини з 66-ю річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції. Бажаю своїм ровесникам з Радянського Союзу, усім радянським людям міцного здоров'я, щастя, радості, величезних трудових звершень, успіхів у священній боротьбі за мир. Дуже своєчасною, думаю, є пропозиція Радянського Союзу про скорочення ядерних озброєнь, припинення гонки озброєнь. Хочу, щоб новим поколінням радянських людей ніколи не довелось звідати страхітливих, перелітних те, що пережили їхні батьки й діди. Хай буде мир!

Дахам ГАНЕМ,
студент 3-го курсу факультету сільськогосподарського машинобудування КІСМУ,
м. Кіровоград.

БЕРЕМО 3 КОМУНІСТІВ ПРИКЛАД

Хто з піонерів не мріє, щоб його ланка, загін, дружина, були правофланговими у Всесоюзному марші юних лєнінців. Адже це високе звання присвоюють найактивнішим у громадському житті, працелюбним, загартованим, сильним, наполегливим, умілим, чесним.

Є в нашій дружині піонерський загін, який вирішив носити ім'я робітника, комуніста, героя В. І. По-

ступальського, що все своє життя працював на Ульяновському цукровому заводі. Протягом двох років нинішній 5 «Б» клас разом з класним керівником

В. А. Денисюк проводили цікаву пошукову роботу навколо імені В. І. Поступальського. Зібрано багато цінних матеріалів. Навесні увійдуть в пам'ять зустрічі юних лєнінців із дружиною, рідними і близькими Василя Івановича. Найдені в заводському музеї нагороди, фотографії, документи, грамоти Поступальського діти не раз з цікавістю переглядали. Робітник цукрового заводу, комуніст рано пішов з життя. Та його подвиги, героїзм, сила во-

лі, справедливість, чесність, будуть передаватися з покоління в покоління, як незмінний приклад радянської людини.

В. МИХАЛЬЧУК,
старша піонервожата
Ульяновської СШ № 1.

«ДІТИ І ТЕАТР»

Напередодні жовтневих свят у Вільшанському центрі естетичного виховання відбулося відкриття Всесоюзного тижня «Діти і театр».

Велику аудиторію зібрали юні аматори театру мистецтва. В гості до маленьких артистів прийшли старшокласники селищної десятирічки, батьки і наймолодші гля-

дачі — з підготовчих груп дитячого садка.

Учні другого класу Вільшанської середньої школи показали глядачам дві вистави: «Буква «Я» за твором Бориса Заходера і «Сміянці» Генріха Фан-гіра.

Тиждень «Діти і театр» триває.

Г. ШАЛАПКО,
смет Вільшанка.

ВИВЧАЮТЬ ІСТОРІЮ КРАЮ

У Кіровограді відбувся третій обласний зліт юних туристів — представників кращих загонів Всесоюзної туристської краєзнавчої експедиції піонерів і школярів «Моя Батьківщи-

на — СРСР», який підсумував 3-річну працю на черговому етапі експедиції, присвяченому XXVI з'їзду КПРС, 60-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, 60-річчю утворення СРСР.

Для учасників зльоту, а всього у ньому взяло участь 22 делегації з міст і районів області, було підготовлено цікаву експериментальну програму. Наукова і практична робота секцій проходила в різних наукових і громадських організаціях міста: обласному краєзнавчому музеї, музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького, обласному товаристві охорони природи, бюро міжнародного моло-

джного туризму «Супутник», музеї історії виробничого об'єднання по сімках «Червона зірка», народному музеї машинобудівного технікуму.

Велика і захоплююча робота учасників експедиції. Вони вивчають історію фабрик і заводів, колгоспів і радгоспів, проводять пошуки та дослідження по вивченню природних багатств рідного краю, збирають перлини народної творчості. Особлива увага приділяється вивченню героїчних сторінок боротьби радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни.

М. ЧУМАЧЕНКО,
завідуюча оргмасовим відділом обласної станції юних туристів.

Пам'ять— наша опора

Говорить український поет, член Спілки письменників СРСР В. О. Базилевський:

У вересні цього року мене запросили провести урок Миру вчителі Київської школи № 77.

— Чому ми останнім часом так багато говоримо про війну? Невже так ускладнилася міжнародна обстановка? — запитає, пригадується, один із учнів.

Я відповім, як відповіли на моєму місці кожен: без миру на Землі не може бути майбутнього. Ми не можемо цього не відчувати.

Це було невдовзі після громадянської війни. Голод, розруха. На вулицях, підвалах будинків сотні й сотні безпритульних дітей, яких осиротило минуле лихоліття. Тяжкі наслідки інтенсивної 14 буржуазних держав проти молодого радянської республіки. Трудовий ентузіазм звільненого народу. Тоді питання стоя-

керковій фабриці час ми збирали по Єлисаветграду безпритульних дітей і влаштовували їх до дитбудинків. І зараз через багато років, не можу стримати сліз, згадуючи, скільки горя довелось пережити дітям, котрі втратили батьків. Серед них були й тріох—п'ятирічні. Ми їх врятували для майбутнього.

НИКОЛИ ЩЕ перед людством не стояло так гостро завдання збереження миру на планеті, як нині. Тому гончі озброєнь повинен і може бути покладено край. Про це йшлося у Заяві Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, у відповідях глави нашої партії та уряду на запитання газети «Правда», на звернення III Міжнародного конгресу «Лікарі світу за відвернення ядерної війни». Про це ведуть мову учасники сьогоднішнього «круглого стола» «МК».

учасників «круглого стола», всіх читачів, що ветерани Спілки і надалі всі сили віддаватимуть справі миру.

...Багато горя принесла мені особисто минула війна. Вона забрала у мене двох братів — Семена й Григорія. Та, певно, і немає у нашої країни сім'ї, яку б не зачепила війна... Невже ми можемо допустити, щоб це коли-небудь повторилося?

Людина—

для добра

Говорить заступник головного режисера обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького Т. М. Смоленчук:

Я слухала розповідь Любові Мойсєєвни. Слухала історію її життя, так тісно пов'язану з історією країни — і думала про те, що справж-



Ми—молоді

Із виступу інструктора відділу пропаганди і культурно-масової роботи Кіровоградського міськомкому комсомолу А. О. Цихач:

Я хочу продовжити думку Тетяни Смоленчук. Так, справді, для збереження миру на Землі потрібна і наша активна робота, наша боротьба. У цій великій, серйозній, безкомпромісній боротьбі комсомольці обласного центру показують себе послідовними борцями, справжніми лєнінцями.

Нинішньої осені, коли в усьому світі рух прихильників миру набрав небувалої розмаху, коли наша партія, уряд стільки роблять для його збереження, молоді робітники, лікарі, вчителі, культурні працівники, школярі-комсомольці, всі спільно вважають себе мобілізованими у ряди борців за мир. Відбулися масові маніфестації, мітинги на «Друкарні», заводі радіовиробів, «Червоній зірці», в машинобудівному та педагогічному інститутах, у вищому льотному училищі цивільної авіації, технічному училищі № 4, на багатьох інших підприємствах, в навчальних закладах. Більше 1000 комсомольців додали свої підписи до тих, що їхні ровесники поставили раніше під листом протесту проти гончії озброєнь.

В Кіровоградському районі відбувся конкурс плаката. Переможцями у ньому визнано колективи середніх шкіл №№ 18, 19, 9. Цікавою була й недавня зустріч за «круглим столом» комсомольців та молоді міста з лекторами-міжнародниками Нестеровичем, Поповичем, Канцером. Мова йшла про міжнародну обстановку на даному етапі. Лектори відповіли на численні запитання слухачів.

У рамках Тижня за роззброєння, який щойно прощив, відбулися конкурси інсценізованої пісні в районах міста. Зокрема, в Ленінському районі переможцями його стали школярі з середніх шкіл № 16 та № 11.

А ось останнє повідомлення про хід Тижня за роззброєння. Учасники диско-теки Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації «Аеро-80», якою керує курсант Юрій Глазун, — дипломанти цього горючого обласного конкурсу дискотек — вирішили зробити ще один внесок у Фонд миру. Вони провели два платинні вечори відпочинку. Зароблені гроші перерахували до Фонду миру. Так чинять нині сотні молодих кіровоградців.

У єдиному

пориві

Із повідомлення голови обласної комісії сприяння Радянському фонду миру О. Т. Шаповалова:

Я хочу розповісти про підсумки роботи нашої комісії в нинішньому році. Вони засвідчили, що число активних прихильників миру зростає з кожним днем. Самовіддана праця на суботниках, коштів від яких йдуть до Фонду миру, внесення особистих заощаджень, активна участь у всіх масових заходах — ось характерна ознака життя кожного трудівника, кожного трудового колективу області.

З кожним днем зростають грошові надходження до Фонду миру. Якщо минулого року ми зібрали 1 мільйон 605 тисяч карбованців добровільних внесків жителів Кіровоградщини, то нинішнього вже зараз ця сума складає 1 мільйон 706 тисяч. Так, в Устичівці на кожного жителя припадає в середньому по 2 карбованці 42 копійки, зібраних з початку року до Фонду миру, в Олександрії — 2 карбованці 34 копійки, в Новограді — 2 карбованці 10 копійки...

Прихильники миру Ленінського району з початку року до Фонду миру вже перерахували більше 172 тисяч карбованців, Кіровоградського району — понад 195,5 тисяч. Цифри ці кожного дня зростають.

Розмову записав
П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

ЖИВИ ВІЧНО, ПЛАНЕТО ЛЮДЕЙ

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

Мирна Долина

Білявка-хатина, при ній тополя,
Село називається — Мирна Долина.
Вітрами підбите, до степу прикуте
В сліпу косовицю залізом продуте.

Доценту руйноване, лихом трамбоване,
Ганебною зрадою не загнємане.
Дощами умите під кроною літа,
Стоїть усміхається білому світу.

Село називається — Мирна Долина.
Як пам'ять вдовина, печаль журавлина.
Та схилені верби-бабусі над ставом.
Та мирного грому басисти октази.

Та в люту хвилину пекуча сльозина.
Село називається — Мирна Долина.
Немирне минуло, та Мирна Долина.
Там сонце втіваєба п'ягожой днини.

Там ниви хвилясті в зеленому глянці.
Увечері — сутінки, сьєво — гранці,
Пахучі дими і стовпи верстові,
І птахи співочі в свіжій траві.

Раз Мирна Долина — то й мирна людина.
У мирних турботах не знає спочину.
Все сіє та жне, та підводить планету.
Для щастя — здоров'я, для вільного лету.

Тому й ненависна їй зла хуртовина.
Село називається — Мирна Долина.
Так мир тобі, мир тобі, Мирна Долино,
Мого ріднокраю мала крапелька.

І мир твоїм знакам, і мир твоїм гонам,
І милим твоїм хлопцям-вітрогонам.
Одна у нас дума, тривога єдина —
Щоб сонячно й мирно, де Мирна Долина.

м. Кіровоград.

Ми не можемо бути байдужими глядачами. Страшно собі уявити, що прекрасна наша Земля, така, за словами космонавтів, зворушливо маленька у неосвітленості космосу, перестане існувати і залишиться тільки мертва пустеля світового хаосу. Руїна буде там, де мирні світанки починаються пташиними голосами, де бувають сади, де безпечно звучить мелодія творення і любові...

Задумуючись над цим, мимоволі озирнешся назад, до давнього і недавнього минулого. Пам'ять — наша опора. Вона будить наше сумління. Вона нагадує нам про жорстоку статистику Великої Вітчизняної, про мільйони загинілих. Вони пильно дивляться в наші очі. Застерігають. Наказують. Вимагають. Вони не хочуть повторно вмерти, вмерти ще й у нашої пам'яті. Разом з нами.

Це розуміють мудрі люди усіх країн. Це розуміє Феодосій Деомидович Гетьманець, житель села Добрянки Вільшанського району, заслужений лікар УРСР, активний борець за мир, з яким звела мене письменницька доля. Протягом десяти літ він з року в рік віддавав частину своєї зарплати у Фонд миру. Зараз йому за вісімдесят. Він на заслуженому відпочинку, але й досі з подиву гідною послідовністю пересилає частину своєї пенсії на боротьбу з війною. Таких людей у нас — мільйони.

Од юності

буремної—навік

З виступу ветерана Ленінського комсомолу Л. М. Тарасенко:

до так: хто кого — ми розруху, чи розруха нас. Мені було 15 років. Я вже мала рік комсомольського стажу. В ті дні разом із друзями — комсомольцями одержала важливе комсомольське доручення. У вільний від роботи на цу-

тому нині, коли імперіалісти США і НАТО здійснюють руку на майбутнє їхніх нащадків, я хочу від імені комсомольців двадцятих висловити протест проти гончії озброєнь. Як член обласної ради ветеранів комсомолу, я закликаю



Для Лариси Жосан цей навчальний рік другий у її великій вчительській практиці. Після закінчення педагогічного факультету Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна вона прийшла працювати в середню школу № 32 обласного центру. У колективі дівчата швидко знайшли спільну мову з колегами, а спільні підколективні школи виявили їй високу довіру — обрали заступником секретаря вчительської комсомольської організації.

На знімку: молодий педагог Лариса ЖОСАН серед учнів.
Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

НАШ РАДЯНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

АНАТОЛІЙ Харкавий стоїть на сільському майдані. Хлібороб пишається своїм селом. Он — палац культури, школа, торговий центр, за ними — ряд житлових будинків, у яких недавно справили новосілля молоді хлібороби, спеціалісти колгоспу. Сонце освітлює корпуси нових сільських будівель, де так багато кленів, яворів. Тут, у степовому Вільховому, починалась хліборобська біографія комуніста Анатоля Харкавого, бригадира комсомольсько-молодіжної бригади місцевого колгоспу імені Ульянова.

чуємо піднімати зяб, — це вже голова колгоспу В. П. Кравченко, — Рідко коли так було, щоб у жовтні ми справилися з усіма польовими роботами. Постаралися наші люди.

І першим він називає ветерана колгоспу комбайнера Івана Петровича Олійника, наставника молоді. А потім — про його учня — Анатоля Пустовіта, котрий вирощував разом з своїм напарником Петром Юрчуком цукрові буряки на 670 гектарах.

Про примхи погоди не згадував, коли говорив про урожай. Хоч і жал-

ПРАПОРИ НАД ВІЛЬХОВИМ

Був він і сівачем, і жнецем. Нині механізатор широкого профілю, очолює великий і дружний колектив хліборобів.

Його дім на випрку, у вишневому саду. Анатолій Семенович запрошує до найбільшої святниці. На стіні я одразу побачив його портрет — на грудях орден і медалі за трудову доблесть. А на столі, за яким виставлений розкішний снопик пшениці, — папка з дипломами і грамотами. Відкрив її, — першою там була відзнака міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін».

В палаці культури — зустріч з директором Іваном Можним, лауреатом обласного конкурсу комсомольської пісні. Разом з художнім керівником Вірою Бондар він якраз працював над сценарієм тематичного вечора «Комсомоле, доле моя!» Культармія відтворює образи ватажків комсомольської організації колгоспу усіх поколінь — Діни Мельничук, Миколи Книшука, Ілліни Івахнюк, Анатоля Бажатарника, Миколи Лименка, інших активістів. Тут же ще один рукопис — про комсомольця 30-х років Івана Ісаковича Молодичука.

— Це найстарший із живих спілчан, — почав свою розповідь Можний. Йому я надаю перше слово на вечорі. Ось приготували подарунок, ось — найятний адрес. Йому і після наша...

Надворі почулась мелодія урочистого маршу. Вулицею йшли святково одягнені люди. Попереду — юнаки з червоними стрічками на грудях і рушниками. За ними — дівчата, посвітли ветерани.

— Підуть хлопці в армію, — мовив зачудований Іван Можний та й рушив туди, де гриміли труби. — Ми вчора поздоровляли їх тут, на сцені. А-це вже піду, побажаю шасливого дороги перед тим, як сядуть в автобус...

ПОЛЬОВИЙ стан тракторної бригади Анатоля Харкавого. На заасфальтованих майданчиках стоять комбайни, сівалки, культиватори, інше сільськогосподарське знаряддя.

— А трактори зараз майже всі у полі, закін-

чував, що пшениці зібрано лише по 34 центнери з гектара (в минулі роки було по 45—50). А от насінневою кукурудзою сорту «Піонер» не нахвалиться. Як відомо, вона низьковрожайна, в багатьох господарствах її збирають по 8—9 центнерів з гектара, а кукурудзівники колгоспу імені Ульянова маля її на окремих площах і по 18. Зерна зібрано в півтора рази більше, ніж планувалось.

Показуючи кукурудзозбиральний комбайн, на якому працювали Володимир Лаврук та Анатолій Молодичук, Харкавий підкреслює:

— Це незвичайний агрегат. Механізатори Лаврук і Молодичук переобладнали його по своєму. І для інших транспортних робіт вилучилось три вантажних автомашини. Та ще й втрат зовсім позбулись.

Цього року таки добре попрацювали хлібороби господарства. Восени поспішали за погоди вператись на колгоспному полі. Груднися на совість.

...А біля будинку механізаторів збиралися люди.

— Ще одна подія у нас сьогодні, — пояснює Анатолій Харкавий. — Вшановуватимемо водіїв Дніпропетровської автоколонни № 22047. На КамАЗах вони перевезли майже весь урожай цукрових буряків. Від душі подякуємо їм.

... Село готувалось до свята. Комсомольський ватажок молодих хліборобів Володимир Шур разом з своїми активістами піднімав прапори в центрі Вільхового. Перший замаявив біла сільради. А потім комсомольці пішли до пам'ятника більшовику Григорію Рогозінському, моряку-балтійцю, котрий встановлював Радянську владу у Вільховому і загинув від зловісної руки денікінців. Юнаки і дівчата поклали біля підніжжя пам'ятника корзину з квітами.

Село готувалось до свята. Село, де шасливиться доля таких роботящих людей як Анатолій Харкавий...

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара»
село Вільхове
Ульянівський район.

МОВА піде про лаборанта Володимирівської середньої школи Кіровоградського району Євгена Васильовича Шуляка. Ні, уявляйте собі вчорашнього випускника десятого класу, котрий набуває трудового стажу перед вступом до інституту: Євгенів Васильовичу два роки тому виповнилось шістьдесят і розповідати про нього кількома словами просто неможливо. Бо його життєвий шлях вщерть заповнений давніми і недавніми подіями, які самі по собі розповідають, вчать, примушують глибше замислитись і над вчорашнім, і над сьогоднішнім днем.

Сидимо на лавчині в шкільному сквері. Кленове листя вже відгоріло першими холодними ранками. Кажуть зараз м'яко, шурхотить при найлегшому повію вітру.

Мій співбесідник, переборюючи деяку ніяковість, розповідає, що родом він з Вінничини, що після закінчення семирічки вступив до будівельного технікуму, але матеріальні труднощі... Довелося відкласти навчання надалі. А тут — війна.

Спочатку через слабке здоров'я на фронт не взяли, та хіба можна було всидіти, коли ворог рвався до серця Батьківщини. Попросився в піхоту один раз, другий, третій... Наполював. Взяли.

«Хіба можна було всидіти?» У цих словах — увесь Шуляк, найперша і найголовніша риса його характеру і тепер, і тоді, в далекі сорокових роках. Поступово довідуюсь, що воював Євген Васильович кулеметником у складі 3-го Українського фронту. Саме воював, бо фраза «... перебував на фронті», яку часто можна побачити в анкетних даних, якось не в'яжеться зі словом «кулеметник». І в розмові з Шуляком відчуваш: не міг просто перебувати, пересиджувати, нічого не роблячи, не діючи, не борючись.

Брав Кам'янець-Подільський, Скалат... Далі — форсування Дністра, бої в районі Кенігсберга. За форсування Збруча отримав медаль «За відвагу». На питання, де частково втратив слух, відповідь була довшою, детальнішою, з гірчинкою, але й без гордості.

Було це біля села Борт-

ники в західних землях України. Озвірілі фашисти при підтримці різних недобитків пішли в атаку, переважаючи червоноармійців у живій силі і техніці. Та не в мужності. Відступаючи за укріплення товаришів прикривали кулеметним вогнем. Німці ввели в бій артилерію. Креснули снаряди зліва, потім справа і замовкли

домили, що Японія капітулювала.

Служив у залізничних військах, демобілізувався 1948 року, повернувся на рідну Вінничину і відразу — в тракторну бригаду. Тягнуло до техніки. Та пролунав клич: «Країні потрібне вугілля! Всі — на відбудову Донбасу!» Хіба можна було всидіти?

ЛЮДИНА ДОСВІДЧЕНА, МУЖНЯ, ДОБРА

дві кулеметні точки: одного кулеметника, як потім виявилось, було абито, другого — тяжко поранено. Підвелися чорні мундири зі свастиками на повний зріст, пішли в наступ рішуче і самовпевнено. Але тут заговорив кулемет рядового Шуляка, заговорив смертоносною скоромовкою і вклонялися загартовані радянській землі, дуже низько вклонялися вперше і востаннє в своєму житті.

Чергового вибуху кулеметник не почув. Здавалось раптом, що світ наповнився однотонним вібруючим звуком, перед очима постало жовте полум'я і немовби хтось дуже сильний шарпнув зі спини резовий мішок. Мимоволі схопився за голову, відчув теплу і липку кров, відчув, що втрачає свідомість.

А далі просто перебував у солдатському шпиталі. Та хіба можна було всидіти, коли в складі семидесятої дивізії тридцять восьмої армії треба було виступати на Японію. Такий наказ. Але цей наказ йому виконувати не довелося. Біля міста Горького пові-

Поїхав. Навчався. Оволодів патонівським методом зварювання металу. Працював ударно, по-стахановськи.

— Яюсь, — згадує Євген Васильович, — зварював труби великого діаметру. Для того, щоб виконати роботу, обертали трубу 3—4 рази. Довго! А якщо за один раз? Після міркувань і розрахунків спробував. І вийшло! А тут якраз інженер нагодився, запросив на технічну раду: «Доповідай!»

Отримав тоді Є. В. Шуляк диплом раціоналізатора, грошову премію. Прийшла в рідне село на Вінничину газета «Соціалістичний Донбас», читали люди, раділи за свого земляка.

А раціоналізатор що? Навчився сам — вчи інших. І пішли відрядження: Забайкалля, Далекий Схід, Москва, знову Донбас. Тут і зустрів свою вірну подругу, Людмилу Василівну. Поїхали разом у Сталінград. Потім оселилися у Кривому Розі.

У шахті працював недовго, бо з Кіровоградщини все частіше й частіше

почали приходити листи Людмилі Василівні: «... У нас, у Володимирівській МТС, майже немає спеціалістів, приїжджай з чоловіком, він же в тебе, кажуть, — на всі руки...» Євген Васильович погодився. П'ять років працював у МТС, а з 1958 року по восьмидесятий очолював місцевий радіовузол. Зв'язківцем і «вийшов на пенсію».

Цікавий чоловік Є. В. Шуляк. Окрім десяти-п'ятнадцяти спеціальностей, якими досконало володіє, скільки у нього захоплень! Досить переглянути підшивки Новоміргородської чи Великописківської районних газет двадцятирічної давності з чудовими його фотознімками, погортати Кіровоградську районну газету «Зоря комунізму» за останні 5—8 років з його статтями, нарисами...

Герої Євгена Шуляка не вигадані. Це ветерани війни, передовики колгоспного виробництва, люди, які своєю працею творять добробут.

А ще листується Євген Шуляк з... Євгеном Шуляком. Тільки не Васильовичем, а Олександровичем. Працює тезко на славнозвісному «БелАЗі», Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державної премії...

— Ваш ровесник? — запитую.

— Ні, молодший. Просто у нас багато спільних думок, помислів, мрій... Як кажуть — спадкоємність поколінь.

В оселі Шуляків — охайність у всьому і якась особлива, майже підкреслена тиша. Багато бібліотека. Вечорами подружжя любить читати.

А як тільки перший ранковий промінь торкнеться сріблястого листа осик, заграс рухливим зайчиком на віконному склі — Євгена Васильовича чекає школа, чекають юні громадяни його досвіду, мужності, доброти...

— А не важко? Іноді, кажете, крутиться голова, відчувається серце...

— Та як вам сказати... Час такий. Розмах. Вдосконалення методів роботи. Плани. Перспективи. А зустріч в Кремлі з ветеранами? Значить — нашою думкою цікавляться, значить — ми ще потрібні.

А. КРИМСЬКИЙ.
с. Володимирівка,
Кіровоградський район.



В залі обласної філармонії святковим концертом дитячих художніх колективів розпочався фестиваль дитячої творчості, який проходить як складова частина Всесоюзного огляду самодіяльної творчості. Це було справжнє свято музики і барв.

НА ЗНІМКАХ: виступає учасниця гуртка художнього слова Кіровоградського Палацу піонерів Людмила Мищенко; оркестр духових інструментів Кіровоградського обласного Палацу піонерів та школярів імені В. І. Леніна «Зміна» виконує «Парад юних сурмачів» В. Ревелєви; хореографічна композиція «Квіти України».

Фото В. КОВПАКА.

м. Кіровоград.



ВИРУЄ ЯРМАРОК

Транспорт тут ні при чому. Автобуси курсували один за одним, але зайти в них було важко: всі поспішали на передсвятковий ярмарок. Квапилися

на 8 годину, бо саме на цей час було призначено відкриття центрального ринку, який подарували кіровоградцям, екавши у намічені строки, будівельники тресту «Кіровоградміськбуд», СУ-411, тресту «Дніпроелектромонтаж», СУ-528 тресту «Запоріжсантехмонтаж» та інші організації. Ярмарок працював і на

колгоспному ринку по вулиці 50-річчя Жовтня. Скрізь гамір, сміх, жарти. Виступають колективи художньої самодіяльності.

А то, дивись, на височенному стовпі, ніби грою казки О. С. Пушкіна, сидить півень. З поважним виглядом оглядає площу. Чого тут тільки немає: всі колгоспи восьми райо-

нів привезли до Кіровограда свою продукцію. Продають, купують...

Не встиг півень розгледіти все довкола, якійсь парубок таки видерся на вершечок стовпа і забрав півня.

А ярмарок кипить, вирує.

В. АФАНАСІЄНКО.

ІЗ СВЯТКОВОГО «ДИСК-ЗАЛУ»

ІСТИНА

Музика О. Білаша.

Слова Б. Олійника.

Ми світ новий задумали створити руками чистими. І людство в нас повірило, як в абсолютну істину. Не затулило нам обриві вершини і втрати. Себе подарували ми великому грядущому. Дороги наші мічені вершинами і втратами. Знамена наші січені рудими автоматами. Нас розлучали з рідними, життям і навіть мрією. Але ніщо й ніколи нас не розлучило з вірою!

ПРИСПІВ:
Ми чисті перед совістю, нащадками і Планетою — І правду цю освячуєм своїми партбілетами. Нічого не надбали ми, крім істини могутньої. Що ранок починається зорею п'ятиквітної.

Що на терезах совісті усе на світі золоте. Не переважить мірою вагу Серпа і Молота. Нічого нам у спадщину по закрутках не сховано. Зате ми здобули собі усею красу духовного. Зате, коли вже любимо — то до краплини вірності. Зате, коли вже мріємо — то з верховини вічності.

ПРИСПІВ:
Зате, коли святкуємо по врожаю багатому — Усю планету кличемо ми за столи добратані. Зате, коли ми зважуєм по кому себе міряти. То тільки — щоб по Леніну — І діяти, і вірити! ПРИСПІВ.



БОРІТЬБА ДЗЮ-ДО

РАХУНОК МАЙСТРАМ ВІДКРИТО

Нещодавно секція з боротьби дзю-до, яку відвідують курсанти Кіровоградського вищого льотно-го училища цивільної авіації та льотно-штурманського училища, дістала запрошення взяти участь у Всесоюзному турнірі на приз льотчика-космонавта СРСР, двічі Героя Радянського Союзу О. А. Леонова. Турнір був досить представницьким — понад 200 борців із семи союзних республік та міст Москви і Ленінграда. Та титули не вплинули на вихованців молодого тренера, майстра спорту СРСР Олександра Луппо, який на громадських засадах ось вже другий рік веде навчально-тренувальні заняття з курсантами.

Відміню виступи на цих змаганнях курсант 4 курсу вищого льотно-го училища цивільної авіації кандидат у майстри спорту Микола Рєва, який виступав у ваговій категорії понад 95 кілограмів. Здобувши чотири переконливі перемоги над суперниками, причому три з них «чисті», Микола став пере-

можцем Всесоюзного турніру і здобув право на присвоєння йому високого звання майстра спорту СРСР. Додамо, що це буде перший майстер спорту за всю шестирічну історію з часу створення цього вищого учбового закладу.

М. ПІВЕНЬ,
голова правління
спортивного клубу «Ікар».

ФЕХТУВАННЯ

СЕРГІЙ КОЛОТУХА— ВОСЬМИЙ

В місті Запоріжжі відбулась першість України з фехтування серед юніорів 1964—1966 років народження, в якій взяли участь одинадцять збірних команд, товариств і підприємств республіки.

В складі збірної команди України ДСТ «Спартак» був наш земляк, студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, кандидат в майстри спорту Сергій Колотуха. Виступаючи вперше на змаганнях такого високого рангу, Сергій в особистому турнірі найкращих юних шаблістів (а їх було понад 90) зумів пробитися у фінальну вісімку.

В. СЕМЕНЮК.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ПОНЕДІЛОК, 7 Листопада

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Документальний фільм «З перших кроків». «Майстерини», «Увертюра села Калініна», «Дистанція без фінішу». 9.15 — Пісні і танці народів СРСР. 9.45 — Москва, Красна площа. Військовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 66-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. По закінченні (12.00) — святковий поперсний концерт з участю Великого дитячого хору ЦТ і ВР. 12.30 — «Великий Жовтень». Вірші радянських поетів. 13.00 — На арені цирку. 14.00 — Телефільм для дітей «Ранній, ранній ранок». 3 серія. 15.10 — Документальний телефільм. 15.30 — Концерт Державного академічного ансамблю народного танцю СРСР. 17.00 — «В. І. Ленін. Сторінки життя». Телефільм «Раз обраний шлях». Фільм 2. «Зустріч». 18.00 — Мультифільм. 18.45 — Святковий «Голубий вогник». 21.00 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію трудящих, присвячені 66-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. 22.15 — Фігуристи підкривають сезон. 23.15 — Новини.

УТ

9.00 — Таланти твої, Україно! 9.45 — Кіно. Площа Жовтневої революції. Військовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 66-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. По закінченні — Концерт патріотичної пісні. 12.10 — «На світанні». Поетична композиція за віршами П. Тичини. 12.35 — «Вперед, орлята!». Зустріч школярів з Героєм Соціалістичної Праці, депутатом Верховної Ради УРСР, радіомонтажником Київського виробничого об'єднання «Комуніст» В. В. Шатловим. 14.15 — Концерт. 14.30 — «Київські мости». Теленарис. 14.55 — Художній фільм із субтитрами. «Людина з ринницею». 16.25 — «Кіровоград Жовтневі». (Кіровоград). 17.25 — «Пісня скликає друзів». Республіканський фестиваль піонерської пісні. 18.00 — «Актуальна камера». 19.45 — «Ватутін». Теленарис. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію трудящих, присвячені 66-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. 22.15 — Художній фільм «Стратиги неможливого».

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн СРСР. 8.20 — «Пісні про міста героїв». Концерт. 9.15 — Документальний телефільм «Сула — ріка тундри». «Наураумський заповідник». 9.45 — Москва, Красна площа. Військовий парад і демонстрація трудящих, присвячені 66-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. По закінченні (12.00) — документальний телефільм творчого об'єднання «Екран». 12.35 — Кіноконцерт. 13.20 — О. Арбузов. «Місто на світанку». Фільм-анімація. 15.35 — Короткометражні телефільми для дітей «Капітан», «Де не бачено, де це чувано». 16.30 — По Радянському Союзу. 16.45 — Мультифільм «Аврора». 17.05 — Адреси молодих. 17.50 — Телефільм «Чемпіон». 1 і 2 серія. 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — Документальний фільм соціалістичних країн. 21.00 — Репортаж про військовий парад і демонстрацію трудящих, присвячені 66-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. 22.15 — Фільм «Музиканти одного полку».

ВІВТОРОК, 8 Листопада

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Творчість народів світу. 8.50 — Мультифільм «Троє з Простоквашина». «Канікули у Простоквашині». «Трам, трастуйте». 9.35 — Жовтнева поема. Музично-поетична композиція. 10.15 — Трудячий промисловості і сільського господарства — лауреат Державних премій СРСР 1983 року. 11.15 — Веселі нотки. 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Фільм — дітям. «Пригоди Нуки». 13.45 — Клуб мандрівників. 14.45 — Телефільм «Я син трудового народу». 1 і 2 серія. 17.00 — «В. І. Ленін. Сторінки життя». «Раз обраний шлях». Фільм 3. «Звізність». 18.00 — Лауреати Державних премій СРСР 1983 року в галузі літератури, мистецтва і архітектури.

19.15 — Мультифільм. 19.30 — Фільм «Трансєйбірський експрес». 21.00 — «Час». 21.35 — «Мій Франц Лєгар». Музична телевізаста. 22.20 — Чарівниця спорту. Виступ майстрів художньої гімнастики і синхронного плавання. 22.50 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Компас туриста. 11.00 — Студія «Золотий ключик». Зустріч з народним артистом СРСР О. Поповим. 12.00 — Лауреати Державних премій СРСР 1983 року в галузі промисловості і сільського господарства. 12.30 — «З Леніном у серці». Літературно-музична композиція. 13.00 — Телефільм «Відлуння». 13.20 — Музичний фільм «Російські візерунки». 14.10 — Художній телефільм для дітей. «Весняна олімпіада, або навчальний хор». 15.20 — Лауреати Державних премій СРСР 1983 року в галузі науки і техніки. 15.50 — «Переможили». Клуб фронтових друзів. 17.20 — Кіно у панорамі домі. Розповідь про Х Всесоюзний фестиваль телефільмів у м. Аляма-Аті. 19.40 — «Актуальна камера». 19.30 — «Автограф». Н. Брегвадзе. 20.30 — Документальний телефільм «Городищенська іграшка». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — «П'ять хвилин на роздуми». Молодіжна розважальна передача. 22.50 — Новини.

СЕРЕДА, 9 Листопада

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Горизонт. 9.20 — Фільм «Музиканти одного полку». 10.40 — А. Хачатурян. Фрагменти з музики до балету «Спартак». 11.00 — Документальний телефільм «Лікар Хадича». «Робочі грані алмазу». 11.55 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Науково-популярний фільм «Невідоме про відоме». 15.10 — Драматургія театру. Вс. Іванов. «Бронепоезд 14-69». 15.55 — Новини. 16.00 — Теленарис «Покликання». 16.30 — Розповіді юні, наші кореспонденти. 17.00 — Фільм — дітям. «Пісні для вчуток». 18.15 — Стадіон для всіх. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — В. Кіра. Російські мініатюри. 19.20 — Лауреати Державних премій СРСР 1983 року в галузі науки і техніки. 20.10 — Концерт Північного російського народного хору. 21.00 — «Час». 21.35 — До Дня радянської міліції. «Посвячення в професію». Зустріч мислитель з передовиками і ветеранами міліції. 23.35 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Співає заслужена артистка УРСР А. Коробко. 10.45 — Кіно: роки і люди. 11.10 — Камерний концерт. 11.40 — Телефільм «Амбарчик». 11.55 — Міжнародна студія. 12.35 — Творчий портрет народного артиста СРСР П. Місциана. 13.25 — Документальний фільм «Дем'ян Бєлін». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Закон і ми». 16.55 — Музичний фільм «Пісня злітає сама». 17.15 — Документальний фільм «Свідіти». 17.35 — «Продовольча програма — справа кожного». Свідіти. Резерви сучасної техніки. 18.00 — Корисні поради. 18.30 — Музичний фільм. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — У світі балету. 20.35 — Документальний фільм «Молодість, дівині землі». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Танці». 23.10 — Новини.



Обком ЛКСМУ, редакція газети «Молодий комунар», Вільшанський райком комсомолу вітають з одруженням завідувача відділом комсомольських організацій Вільшанського райкому комсомолу Валерія Богущького і секретаря комсомольської організації хлібоприймального пункту Тамілу Пирощенко.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.



НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; зйомково-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

На українському мові.

ВК 05763.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 549.

Тираж 51500.